DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 18 mars 1999 *

I mål C-304/97 P,

Fernando Carbajo Ferrero, tjänsteman vid Europaparlamentet, Madrid, företrädd av advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi, Bryssel, delgivningsadress: Myson SARL, 30, rue de Cessange, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 12 juni 1997 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i mål T-237/95, Carbajo Ferrero mot parlamentet (REGP 1997, s. I-A-141 och II-429), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Europaparlamentet, företrätt av Norbert Lorenz, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna Francis Herbert och Daniel M. Tomasevic, Bryssel, delgivningsadress: Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg, Luxemburg,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn samt domarna G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm (referent) och K. M. Ioannou,

generaladvokat: N. Fennelly,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 17 december 1998 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Fernando Carbajo Ferrero har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 26 augusti 1997, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan samt motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan och Euratomstadgan för domstolen, överklagat förstainstansrättens dom av den 12 juni 1997 i mål T-237/95, Carbajo Ferrero mot parlamentet (REGP 1997, s. I-A-141 och II-429, nedan kallad den överklagade domen), med ogillande av hans talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 21 februari 1995 att utnämna X till avdelningschef med placering vid Europaparlamentets informationskontor i Madrid och det därmed sammanhängande beslutet att inte utnämna honom till denna tjänst.

Bakgrund

2 Fernando Carbajo Ferrero, tjänsteman i lönegrad A 5 vid Europaparlamentets generaldirektorat för information och presstjänst, är placerad vid informationskontoret i Madrid sedan den 1 februari 1987. Den 10 januari 1994 offentliggjorde parlamentet meddelandet om lediga tjänster nr 7424, i syfte att besätta tjänsten i lönegrad A3 som avdelningschef vid kontoret i Madrid, antingen genom befordran eller genom förflyttning.

3 I meddelandet om lediga tjänster beskrivs arbetsuppgifterna på följande sätt:

"Högt kvalificerad tjänsteman med ansvar för informationsverksamhet, särskilt för det spanska språkområdet, vilket i synnerhet innebär:

— upprättande och utveckling av kontakter med pressen och alla andra massmedia (radio, television etc.) inom det spanska språkområdet,

— spridande av information om Europaparlamentets verksamhet till speciella målgrupper (universitet, ungdomar, fackföreningar etc.)

— ansvar för informationskontoret i Madrid.

Detta arbete förutsätter skicklighet i kontakterna med motparter av skilda slag samt en erfarenhet av politiska kretsar."

4 I meddelandet om lediga tjänster ges dessutom en närmare beskrivning av de kvalifikationer och kunskaper som de sökande skall besitta:

— universitetsstudier, styrkta genom ett examensbevis, eller yrkeserfarenhet på motsvarande nivå,

— styrkt erfarenhet av informationsverksamhet och journalistik,

— fördjupade kunskaper om hur massmedia fungerar och om spanskt statsskick,

— mycket goda kunskaper i europafrågor,

— fördjupade kunskaper i ett av Europeiska gemenskapernas officiella språk, mycket goda kunskaper i ytterligare ett av dessa språk. Av praktiska skäl krävs fördjupade kunskaper i spanska. Kunskaper i andra av Europeiska gemenskapernas officiella språk kommer att beaktas.

5 Detta förfarande ledde inte till någon tillsättning. Den 9 mars 1994 offentliggjordes meddelandet om internt uttagningsprov nr A/88 i syfte att tillsätta den nämnda tjänsten som avdelningschef vid Madridkontoret.

6 I avdelning I i detta meddelande om uttagningsprov beskrivs arbetsuppgifterna på ett liknande sätt som i meddelandet om lediga tjänster nr 7424. Avdelning II inne-

håller en uppräkning av villkoren för tillträde till provet. De krav som ställs är att sökandena skall ha en universitetsexamen och en viss tjänstetid inom gemenskapsinstitutionerna samt att sökandena helt och fullt skall behärska spanska språket och ha mycket goda kunskaper i ett annat av Europeiska unionens språk.

7 I avdelning III i meddelandet om uttagningsprov anges även närmare föreskrifter för hur uttagningsprovet skall gå till samt provens innehåll, däribland:

— en skriftlig framställning rörande ett ämne som den sökande själv väljer bland flera ämnen av allmän karaktär som berör Europeiska unionen, för att bedöma den sökandes kunskapsnivå, förmåga att uttrycka sig i skrift och stringensen i argumenteringen,

— ett prov av praktisk karaktär med utgångspunkt i en dossié som den sökande skall behandla, i syfte att bedöma den sökandes förmåga att analysera och sammanställa uppgifter samt förmåga att bearbeta en dossié som har samband med de arbetsuppgifter som den aktuella tjänsten innefattar,

— ett samtal med uttagningskommittén i syfte att bedöma, för det första, de sökandes allmänna kunskaper och deras förmåga att utföra de uppgifter som tjänsten innebär och, för det andra, deras kvalifikationer och yrkeserfarenhet,

— en gruppdiskussion i syfte att ge uttagningskommittén möjlighet att bedöma anpassningsförmåga, förhandlingsskicklighet, förmåga att fatta beslut samt sökandenas sätt att uppträda i en grupp, och

— ett fritt samtal med uttagningskommittén för att ge denna möjlighet att bedöma den sökandes kunskaper i Europeiska unionens andra officiella språk än den sökandes modersmål.

8 Fernando Carbajo Ferrero deltog i uttagningsprovet och underrättades den 13 december 1994 om att uttagningskommittén hade beslutat att placera honom på andra plats, efter X, i förteckningen över godkända sökande.

9 Därefter höll generaldirektören för parlamentets generaldirektorat för information och presstjänst i tur och ordning ett samtal med de tre främst placerade godkända sökandena. Efter att särskilt ha tagit hänsyn till sökandenas klassificering efter uttagningsprovet samt deras erfarenhet av informationsverksamhet och personaladministration föreslog generaldirektören att Fernando Carbajo Ferrero skulle utnämnas till tjänsten.

10 Parlamentets generalsekreterare konstaterade att Fernando Carbajo Ferrero och X i uttagningsprovet hade bedömts som helt och hållet likvärdiga, och att skillnaden i en poäng till X:s favör berodde på dennes kunskaper i ett tredje av Europeiska unionens språk. Han ansåg att uttagningskommitténs slutsatser borde följas och föreslog följaktligen parlamentets ordförande att utnämna X till tjänsten i fråga. Den 21 februari 1995 utnämnde tillsättningsmyndigheten X till avdelningschef i lönegrad A 3 med placering vid informationskontoret i Madrid.

11 Den 22 februari 1995 skrev Fernando Carbajo Ferrero till generalsekreteraren för att efterhöra hur långt beslutsförfarandet hade nått. Genom en skrivelse av den 2 mars samma år svarade generalsekreteraren att ett beslut fattats till förmån för den person som placerats först i förteckningen över godkända sökande. Fernando Carbajo Ferrero ansåg att detta svar inte var helt klargörande, varför han bad generalsekreteraren att ange huruvida svaret innebar ett slutgiltigt ställningstagande. Generalsekreteraren bekräftade då omgående att den först placerade sökanden faktiskt hade utnämnts till tjänsten.

12 Fernando Carbajo Ferrero ingav den 29 maj 1995 ett klagomål mot tillsättningsmyndighetens beslut att inte utnämna honom till den tjänst han ansökt om och att utnämna X. Detta klagomål avslogs genom ett uttryckligt beslut av den 6 oktober 1995.

Den överklagade domen

13 Den 29 december 1995 väckte Fernando Carbajo Ferrero talan vid förstainstansrätten med yrkande om ogiltigförklaring av, för det första, tillsättningsmyndighetens beslut av den 21 februari 1995 att utnämna X till tjänsten som avdelningschef vid informationskontoret i Madrid och, för det andra, beslutet att inte utnämna honom till tjänsten som framgick av skrivelsen från parlamentets generalsekreterare av den 2 mars 1995.

14 Fernando Carbajo Ferrero anförde sju olika grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring, nämligen maktmissbruk, åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov, åsidosättande av tillsättningsförfarandet, åsidosättande av motiveringsskyldigheten, åsidosättande av principen om god förvaltningssed och underlåtenhet att iaktta tjänstens intresse, uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av ickediskrimineringsprincipen.

15 Under den första grunden gjorde Fernando Carbajo Ferrero gällande att maktmissbruket i synnerhet var resultatet av den ändring *ad hoc* som gjorts i meddelandet om uttagningsprov i förhållande till meddelandet om lediga tjänster. Han åberopade det förhållandet att de tre särskilda kraven beträffande de kvalifikationer och kunskaper som den sökande skulle besitta — nämligen styrkt erfarenhet av informationsverksamhet och journalistik, fördjupade kunskaper om hur massmedia fungerar och om spanskt statsskick samt mycket goda kunskaper i europafrågor — vilka uppräknades i meddelandet om lediga tjänster hade utelämnats i meddelandet om uttagningsprov.

16 Förstainstansrätten slog i punkt 50 i den överklagade domen fast att det måste föreligga överensstämmelse mellan, å ena sidan, de krav som föreskrivs i ett meddelande om lediga tjänster och, å andra sidan, de krav som anges i de meddelanden som avser de senare faserna i förfarandet.

17 I punkt 51 i den överklagade domen ansåg förstainstansrätten emellertid att det inte hade skett någon väsentlig förändring i bedömningen av sökandena. De sökandes kunskaper och yrkeskvalifikationer beträffande informationsverksamhet och journalistik, hur massmedia fungerar samt europafrågor prövades faktiskt av uttagningskommittén, även om detta skedde inom ramen för de olika proven i uttagningsprovet, i detta fall på det andra stadiet av förfarandet, i stället för att prövas på det första stadiet, det vill säga vid prövningen på grundval av examensbevis och intyg av huruvida sökandena uppfyller kraven i meddelandet om uttagningsprov.

18 Enligt förstainstansrätten hade meddelandet om uttagningsprov således inte ändrats på ett sådant sätt att det inte längre förelåg erforderlig överensstämmelse mellan de i meddelandet om lediga tjänster föreskrivna villkoren och de som angavs i de meddelanden som avsåg de senare faserna i förfarandet. Förstainstansrätten slog under alla omständigheter fast, i punkt 52 i den överklagade domen, att meddelandet om uttagningsprov inte hade ändrats på ett sådant sätt att det innebar en kränkning av rätten för institutionens personal att delta i uttagningsprovet och att externa sökande på så sätt hade favoriserats.

19 Enligt punkt 55 i den överklagade domen hade sökanden inte heller visat att avsikten med att i meddelandet om uttagningsprov, bland villkoren för tillträde till proven, utelämna krav på kvalifikationer och erfarenhet som hade samband med de uppgifter som ingick i den tjänst som skulle tillsättas, var att ge X möjlighet att delta i uttagningsprovet.

20 Förstainstansrätten fann följaktligen att talan inte kunde bifallas på den första grunden och inte heller på någon annan av de grunder som anförts av Fernando Carbajo Ferrero.

Överklagandet

21 Fernando Carbajo Ferrero har för det första yrkat att den överklagade domen skall upphävas och att hans ursprungliga talan följaktligen skall bifallas och, för det andra, att parlamentet skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

22 Fernando Carbajo Ferrero har till stöd för sitt överklagande anfört sex grunder och har i synnerhet gjort gällande att förstainstansrätten gjort en felaktig bedömning av de rättsfrågor som talan gav upphov till.

23 Parlamentet har yrkat att domstolen skall avvisa överklagandet eller, i andra hand, ogilla det och har yrkat att Fernando Carbajo Ferrero skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Domstolens bedömning

24 Som första grund har Fernando Carbajo Ferrero särskilt gjort gällande att förstainstansrätten rättsstridigt har ersatt hans kritik beträffande en väsentlig förändring av meddelandet om uttagningsprov i förhållande till meddelandet om lediga tjänster med en analys av huruvida det skett en väsentlig ändring i bedömningen av sökandena. Således har förstainstansrätten felaktigt bedömt de olika stadierna i förfarandet med uttagningsprov på grundval av meriter och prov, såsom de anges i artikel 5 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna). Enligt Fernando Carbajo Ferrero har förstainstansrätten således begått ett misstag när den fastslagit att meddelandet om uttagningsprov inte hade ändrats på ett sådant sätt att det inte längre förelåg erforderlig överensstämmelse mellan de i meddelandet om lediga tjänster föreskrivna villkoren och de som angavs i de meddelanden som avsåg de senare faserna i förfarandet.

25 Parlamentet har gjort gällande att denna grund skall avvisas, eftersom Fernando Carbajo Ferrero endast har upprepat vad han anförde inför förstainstansrätten. Grunden kan under alla omständigheter inte tas upp till sakprövning, eftersom Fernando Carbajo Ferrero begär att domstolen i sak skall avgöra huruvida det skett en väsentlig förändring mellan meddelandet om lediga tjänster och meddelandet om uttagningsprov.

26 Parlamentet har i sak gjort gällande att det inte har skett någon förändring mellan meddelandet om lediga tjänster och meddelandet om uttagningsprov och har argumenterat att den del av meddelandet om lediga tjänster som avsåg "kvalifikationer och kunskaper som de sökande skall besitta" hade sin motsvarighet i beskrivningen av innehållet i proven i meddelandet om uttagningsprov. Parlamentet har dessutom gjort gällande att domstolens dom av den 28 februari 1989 i de förenade målen 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 och 232/87, Van der Stijl och Cullington mot kommissionen (REG 1989, s. 511), som Fernando Carbajo Ferrero har åberopat, grundades på ett resonemang enligt vilket interna sökande skall skyddas i förhållande till externa sökande. I detta fall utgör emellertid skyddet för institutionens personal inte ett problem, eftersom både meddelandet om lediga tjänster och meddelandet om uttagningsprov riktar sig till institutionens personal. Parlamentet anser därför att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

27 När det gäller parlamentets invändning om att talan inte kan tas upp till sakprövning, kan det inledningsvis konstateras att Fernando Carbajo Ferrero i sak har gjort gällande att förstainstansrätten har åsidosatt artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 5 i bilaga III till dessa genom att bedöma överensstämmelsen mellan de krav som anges i meddelandet om lediga tjänster och i meddelandet om internt uttagningsprov på det andra stadiet i uttagningsprovet, i detta fall genom de prov som sökandena genomgått, i stället för att göra denna bedömning med avseende på det första stadiet, det vill säga vid prövningen på grundval av examensbevis och intyg av huruvida sökandena uppfyller de formella kraven i meddelandet om uttagningsprov.

28 Fernando Carbajo Ferreros överklagande avser således en rättsfråga som kan tas upp till sakprövning inom ramen för ett överklagande.

29 Vad beträffar prövningen i sak kan det erinras om att artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna innehåller en uppräkning av de olika faser som måste följas när det gäller att tillsätta en ledig tjänst i en institution. Enligt denna bestämmelse skall tillsättningsmyndigheten i tur och ordning bedöma, för det första, om tjänsten kan tillsättas genom befordran eller förflyttning inom den institution där den lediga tjänsten finns eller, för det andra, om den skall tillsättas genom ett internt uttagningsförfarande inom denna institution eller, för det tredje, vilka ansökningar om överflyttning som inkommit från tjänstemän i andra institutioner och skall först därefter genomföra en uttagning på grundval av antingen meriter eller prov eller bådadera (se dom av den 5 december 1974 i mål 176/73, Van Belle mot rådet, REG 1974, s. 1361, punkterna 5 och 6).

30 Denna bestämmelse prioriterar således, inom ramen för ett förfarande med på varandra följande faser, de som redan tjänstgör i institutionen (första och andra fasen) framför tjänstemän från andra institutioner (tredje fasen).

31 Meddelandet om lediga tjänster utformas innan den första fasen i förfarandet inleds och fastställer ramen för detta, i synnerhet genom att definiera innehållet i den tjänst som skall tillsättas och genom att föreskriva de kvalifikationer och kunskaper som de sökande skall besitta i tjänstens intresse.

32 Tillsättningsmyndigheten måste således redan vid utformningen av meddelandet om lediga tjänster göra klart för sig de särskilda krav som skall ställas på den som skall inneha denna tjänst (se dom av den 30 oktober 1974 i mål 188/73, Grassi mot rådet, REG 1974, s. 1099, punkt 39).

33 För det fall tillsättningsmyndigheten efter hand upptäcker att de krav som angetts i meddelandet om lediga tjänster har ställts högre än vad som är nödvändigt för tjänsten, är det tillåtet för myndigheten att ta om förfarandet från början genom att dra tillbaka det ursprungliga meddelandet om lediga tjänster och ersätta det med ett nytt, justerat meddelande (domen i det ovannämnda målet Grassi mot rådet, punkt 43).

34 Däremot riskerar en ändring av villkoren för deltagande från en fas till en annan i det förfarande som föreskrivs i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna att frånta bestämmelserna i denna artikel deras verkan.

35 Domstolen slog i punkt 52 i domen i de ovannämnda målen Van der Stijl och Cullington mot kommissionen — som rörde frågan huruvida ett meddelande om lediga tjänster stod i överensstämmelse med ett meddelande om allmänt uttagningsprov — fast att institutionernas möjligheter att ändra villkoren för deltagande från en fas i förfarandet till en annan, i synnerhet genom att sänka kraven, fråntog bestämmelserna i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna deras verkan, eftersom detta i praktiken skulle innebära att institutionerna hade möjlighet att genomföra ett externt rekryteringsförfarande utan att behöva göra en bedömning av interna sökande.

36 Samma hänsyn gör sig gällande när det rör sig om en ändring av villkoren för deltagande mellan de olika faserna i ett förfarande som enbart gäller institutionens eller institutionernas personal i allmänhet och som föregår anordnandet av ett allmänt uttagningsprov.

37 Om en institution vid övergången från den första fasen till anordnandet av ett internt uttagningsprov kunde sänka de krav som angetts i meddelandet om lediga tjänster skulle den, såsom generaladvokaten har understrukit i punkt 19 i sitt förslag till avgörande, från befordran eller överflyttning utesluta de tjänstemän vid institutionen i fråga som kunde ha uppfyllt de mindre stränga krav som angivits i meddelandet om uttagningsprov.

38 I ett sådant fall skulle institutionen således åsidosätta sin skyldighet enligt artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna att beakta möjligheten till befordran eller överflyttning av sina tjänstemän innan ett beslut om att anordna ett internt uttagningsprov fattas.

39 Dessutom skulle förfarandet i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna knappast leda till att personer som har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning utnämndes, i enlighet med artikel 27 i tjänsteföreskrifterna, om institutionen vid övergången från en etapp i förfarandet till en annan tilläts ändra och i synnerhet sänka kraven beträffande de kvalifikationer och kunskaper som de sökande skall besitta och som institutionen själv har fastställt som nödvändiga i tjänstens intresse.

40 Artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna uppställer således ett krav på överensstämmelse mellan de rekryteringskrav som anges i meddelandet om lediga tjänster och de som närmare anges i meddelandet om internt uttagningsprov inom ramen för ett förfarande i syfte att tillsätta en ledig tjänst i en institution som inte har kunnat tillsättas efter den första fasen i förfarandet.

41 Förstainstansrätten fastslog förvisso att det i det aktuella fallet förelåg erforderlig överensstämmelse mellan de krav som angavs i de båda meddelandena, med motiveringen att de kvalifikationer och kunskaper som krävdes enligt meddelandet om lediga tjänster hade undersökts och bedömts inom ramen för proven i det interna uttagningsprovet.

42 I artikel 5 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna föreskrivs emellertid att uttagningskommittén vid den institution som anordnar ett uttagningsprov skall upprätta en förteckning över de sökande som uppfyller kraven i meddelandet om uttagningsprov innan den inleder proven.

43 Att kraven beträffande sökandenas kvalifikationer och kunskaper används inom ramen för proven som bedömningsgrund för de sökandes duglighet, i stället för att uttryckligen föreskrivas i meddelandet om uttagningsprov, minskar under dessa omständigheter detta meddelandes betydelse och väsentliga uppgift att informera de

berörda på ett så exakt sätt som möjligt om arten av de villkor som uppställs för att inneha tjänsten som det handlar om, så att de får möjlighet att avgöra om det finns anledning för dem att söka tjänsten (se särskilt beslut av den 28 november 1996 i mål C-119/96 P, Ryan-Sheridan mot FEACVT, REG 1996, s. I-6151, punkt 47).

44 Såsom generaladvokaten har konstaterat i punkt 23 i sitt förslag till avgörande får för övrigt ett sådant tillvägagångssätt återverkningar på uttagningsprovets resultat. Vid bristande överensstämmelse mellan de två meddelandena har nämligen de sökande som inte har de kvalifikationer och kunskaper som krävs lättare att utnämnas till den tjänst som skall tillsättas.

45 Slutligen blir det i ett sådant fall mycket svårt för gemenskapsdomstolarna att, inom ramen för prövningen av lagenligheten av de rättsakter som härrör från gemenskapsmyndigheterna, bedöma om institutionen i en enskild tvist har respekterat kravet på överensstämmelse mellan meddelandet om lediga tjänster och meddelandet om uttagningsprov.

46 Förstainstansrätten har under dessa omständigheter tillämpat artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna samt artikel 5 i bilaga III till dessa på ett felaktigt sätt genom att anse att uppräkningen i meddelandet om internt uttagningsprov av kraven beträffande de kvalifikationer och kunskaper som de sökande skall besitta kunde ersättas av uttagningskommitténs bedömning, vid genomförandet av proven i uttagningsprovet, av de sökandes duglighet mot bakgrund av dessa krav.

47 Sökandens överklagande skall därför bifallas på den grunden att det skett en rättsstridig ändring i meddelandet om uttagningsprov i förhållande till meddelandet om lediga tjänster och den överklagade domen skall upphävas, utan att det är nödvändigt att pröva de ytterligare grunder som sökanden anfört.

48 Enligt artikel 54 första stycket andra meningen i EG-stadgan för domstolen kan denna, när förstainstansrättens avgörande upphävs, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande. Domstolen anser att så är fallet i detta mål.

49 Det kan erinras om att de flesta av kraven beträffande de kvalifikationer och kunskaper som de sökande skall besitta enligt meddelandet om lediga tjänster nr 7424 — nämligen en styrkt erfarenhet av informationsverksamhet och journalistik, fördjupade kunskaper om hur massmedia fungerar och om spanskt statsskick samt mycket goda kunskaper i europafrågor — hade utelämnats i meddelandet om internt uttagningsprov nr A/88.

50 Under dessa omständigheter föreligger inte erforderlig överensstämmelse mellan de krav som föreskrivs i meddelandet om lediga tjänster och dem som anges i meddelandet om uttagningsprov.

51 Tillsättningsmyndighetens beslut av den 21 februari 1995 att utnämna X till avdelningschef med placering vid Europaparlamentets informationskontor i Madrid skall därför förklaras ogiltigt.

52 Vad slutligen beträffar Fernando Carbajo Ferreros yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som påstås följa av parlamentets generalsekreterares skrivelse av den 2 mars 1995 om att inte utnämna honom till tjänsten i fråga, kan det konstateras att

det förhållandet att Fernando Carbajo Ferrero inte utnämndes till denna tjänst endast var en nödvändig följd av beslutet att utnämna X. Det saknas därför anledning att ta ställning till detta yrkande.

Rättegångskostnader

53 Enligt artikel 122 första stycket i rättegångsreglerna skall domstolen, när överklagandet skall bifallas och domstolen själv slutligt avgör tvisten, besluta om rättegångskostnaderna. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Eftersom parlamentet har tappat målet skall det stå sina egna kostnader och förpliktas att ersätta samtliga Fernando Carbajo Ferreros kostnader, såväl i förstainstansrätten som i domstolen.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 12 juni 1997 i mål T-237/95, Carbajo Ferrero mot parlamentet, upphävs.

2) Beslutet av den 21 februari 1995 att utnämna X till avdelningschef vid Europaparlamentets generaldirektorat för information och presstjänst, med placering vid parlamentets informationskontor i Madrid, förklaras ogiltigt.

3) Europaparlamentet skall ersätta samtliga rättegångskostnader i förstainstansrätten och domstolen.

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Ioannou

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 mars 1999.

R. Grass

Justitiesekreterare

P. J. G. Kapteyn

Ordförande på sjätte avdelningen